

Dispozitivul

Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia, în cadrul unui sistem prin care se urmărește limitarea dublei impunerii, atunci când persoane supuse impozitului în mod nelimitat plătesc, pentru venituri de origine străină, în statul de proveniență al veniturilor menționate, un impozit echivalent cu impozitul pe venit aplicabil în statul membru respectiv, deducerea acestui impozit străin din valoarea impozitului pe venit din acest stat membru se efectuează prin înmulțirea impozitului datorat în temeiul veniturilor impozabile din același stat membru, care cuprinde veniturile de origine străină, cu raportul dintre veniturile de origine străină și suma veniturilor, această ultimă sumă neținând seama de cheltuielile privind modul de viață sau situația personală sau familială.

(¹) JO C 211, 16.7.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 februarie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgia) — RVS Levensverzekeringen NV/Belgische Staat

(Cauza C-243/11) (¹)

[Asigurare de viață — Impozit anual pe operațiunile de asigurare — Directiva 2002/83/CE — Articolul 1 alineatul (1) litera (g) și articolul 50 — Noțiunea „stat membru al angajamentului” — Întreprindere de asigurare stabilită în Țările de Jos — Asigurat care a încheiat un contract de asigurare în Țările de Jos și, după încheierea contractului, și-a transferat reședința obișnuită în Belgia — Libera prestare a serviciilor]

(2013/C 114/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: RVS Levensverzekeringen NV

Pârât: Belgische Staat

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Interpretarea articolului 50 din Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (JO L 345, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 192) — Reglementare națională care supune

operațiunile de asigurare unui impozit anual dacă riscul este situat în Belgia, în considerarea reședinței obișnuite a asiguratului, persoană fizică, sau a sediului asiguratului, persoană juridică — Societate de asigurări stabilită în Țările de Jos, fără activitate în Belgia, cu excepția uneia dintre persoanele asigurate, expatriată în Belgia ulterior încheierii contractului — Loc de imozitare — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Restricții

Dispozitivul

Articolul 50 din Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să perceapă un impozit indirect pe primele de asigurare de viață plătite de asigurați persoane fizice care au reședința obișnuită în acest stat membru atunci când contractele de asigurare în cauză au fost încheiate în alt stat membru, în care respectivii asigurați aveau, la data încheierii contractului, reședința obișnuită.

(¹) JO C 252, 27.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 februarie 2013 — Republica Portugheză/Comisia Europeană

(Cauza C-246/11 P) (¹)

[Recurs — Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) — Regulamentul (CEE) nr. 2052/88 — Articolul 13 alineatul (3) — Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 — Articolul 21 alineatul (1) — Subvenție globală de sprijin pentru investiții locale în Portugalia — Reducerea contribuției financiare]

(2013/C 114/13)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Recurentă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues și A. Gattini, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, A. Steiblytė și P. Guerra e Andrade, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 3 martie 2011, Portugalia/Comisia (T-387/07), prin care Tribunalul a respins o cerere de anulare în parte a Deciziei C(2007) 3772 a Comisiei din 31 iulie 2007 privind reducerea contribuției acordate prin intermediul Fondului european de dezvoltare regională (FEDR) în ceea ce privește subvenția globală de sprijin pentru investiții locale în Portugalia în temeiul Deciziei C(95) 1769 a Comisiei din 28 iulie 1995

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 3 martie 2011, Portugalia/Comisia (T-387/07).
2. Anulează Decizia C(2007) 3772 a Comisiei din 31 iulie 2007 privind reducerea contribuției acordate prin intermediul Fondului european de dezvoltare regională (FEDR) în ceea ce privește subvenția globală de sprijin pentru investiții locale în Portugalia în temeiul Deciziei C(95) 1769 a Comisiei din 28 iulie 1995.
3. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată aferente atât procedurii în primă instanță, cât și celei de recurs.

(¹) JO C 219, 23.7.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 februarie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spania) — Concepción Salgado González/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Cauza C-282/11) (¹)

[Articolul 48 TFUE — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și (CE) nr. 883/2004 — Asigurare pentru limită de vârstă și deces — Proceduri speciale de aplicare a legislației naționale privind asigurarea pentru limită de vârstă — Calculul prestațiilor]

(2013/C 114/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Concepción Salgado González

Pârâți: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Interpretarea art. 48 TFUE, a art. 3 și a anexei VI litera D punctul 4 (în prezent litera G) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) și a art. 87 alin. (5) și a anexei XI punctul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 a Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate

socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82) — Asigurare de bătrânețe și de deces — Modalități speciale de aplicare a legislației naționale privind asigurarea de bătrânețe — Calculul prestațiilor — Legislație națională care stabilește prestația în funcție de o bază medie de cotizație pentru o perioadă de referință de 15 ani

Dispozitivul

1. Articolul 48 TFUE și articolul 3, articolul 46 alineatul (2) litera (a) și articolul 47 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 629/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2006, precum și punctul 4 din rubrica H din anexa VI la acesta trebuie interpretate în sensul că se opun reglementării unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia cuantumul teoretic al pensiei pentru limită de vârstă a lucrătorului care desfășoară o activitate independentă, migrant sau nonmigrant, este calculat în mod invariabil pornind de la bazele de contribuție ale acestui lucrător pe o perioadă de referință fixă care precedă plata ultimei sale contribuții în acest stat, cărora li se aplică un divizor fix, nici această perioadă, nici acest divizor neputând fi adaptate pentru a ține seama de faptul că lucrătorul în cauză și a exercitat dreptul de liberă circulație.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 februarie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — ProRail NV/Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

(Cauza C-332/11) (¹)

[Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 — Cooperare în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială — Îndeplinire directă a unui act de cercetare — Desemnarea unui expert — Misiune desfășurată parțial pe teritoriul statului membru al instanței de trimitere și parțial pe teritoriul altui stat membru]

(2013/C 114/15)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België